

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/541

ze dne 15. března 2017

o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 83 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie se zakládá na všeobecných hodnotách lidské důstojnosti, svobody, rovnosti a solidarity a na úctě k lidským právům a základním svobodám. Spočívá na zásadách demokracie a právního státu, které jsou členskými státy společné.
- (2) Teroristické činy představují jedno z nejzávažnějších porušení všeobecných hodnot lidské důstojnosti, svobody, rovnosti a solidarity a požívání lidských práv a základních svobod, na nichž je Unie založena. Představují rovněž jeden z nejzávažnějších útoků proti demokracii a právnímu státu, zásadám, které jsou členskými státy společné a na nichž je Unie založena.
- (3) Rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ⁽³⁾ je základním kamenem reakce trestního soudnictví členských států v boji proti terorismu. Právní rámec společný pro všechny členské státy, a zejména harmonizované definice teroristických trestných činů slouží jako měřítko pro výměnu informací a spolupráci mezi příslušnými vnitrostátními orgány podle rámcového rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ⁽⁴⁾, rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ⁽⁵⁾ a 2005/671/SVV ⁽⁶⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 ⁽⁷⁾ a rámcových rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ⁽⁸⁾ a 2002/465/SVV ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 177, 18.5.2016, s. 51.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. února 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady ze dne 7. března 2017.

⁽³⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu (Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s. 3).

⁽⁴⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 89).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2005/671/SVV ze dne 20. září 2005 o výměně informací a spolupráci v oblasti teroristických trestných činů (Úř. věst. L 253, 29.9.2005, s. 22).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 ze dne 26. června 2013 o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, a pro podávání žádostí orgánů pro vymáhání práva členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva a o změně nařízení (EU) č. 1077/2011, kterým se zřizuje Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

⁽⁹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech (Úř. věst. L 162, 20.6.2002, s. 1).

- (4) V posledních letech došlo k nárůstu a prudkému rozvoji hrozby terorismu. Jedinci označovaní jako „zahraniční terorističtí bojovníci“ cestují do zahraničí za účelem terorismu. Vracející se zahraniční terorističtí bojovníci představují zvýšenou bezpečnostní hrozbu pro všechny členské státy. Zahraniční terorističtí bojovníci byli spojeni i s nedávnými útoky a plánovanými útoky v několika členských státech. Kromě toho Unie a její členské státy čelí zvýšené hrozbě ze strany jednotlivců inspirovaných nebo řízených zahraničními teroristickými skupinami, kteří ale zůstávají v Evropě.
- (5) Rada bezpečnosti OSN vyjádřila ve své rezoluci 2178 (2014) znepokojení nad rostoucí hrozbou, kterou zahraniční terorističtí bojovníci představují, a vyzvala všechny členské státy OSN k zajištění toho, aby činy související s tímto jevem byly podle vnitrostátního práva trestné. Rada Evropy v této souvislosti přijala v roce 2015 Dodatkový protokol k Úmluvě Rady Evropy o prevenci terorismu.
- (6) S ohledem na vývoj teroristických hrozeb a právních závazků Unie a členských států v rámci mezinárodního práva by ve všech členských státech mělo dojít k dalšímu sblížení definice teroristických trestných činů, trestných činů spojených s teroristickou skupinou a trestných činů spojených s teroristickými činnostmi, aby komplexněji zahrnovala jednání související zejména se zahraničními teroristickými bojovníky a financováním terorismu. Tyto formy jednání by měly být trestné i v případě, jsou-li páčány prostřednictvím internetu včetně sociálních médií.
- (7) Boj proti terorismu kromě toho vzhledem k přeshraniční povaze terorismu vyžaduje silnou koordinovanou reakci a spolupráci v rámci členských států i mezi nimi navzájem, jakož i s příslušnými agenturami a institucemi Unie, včetně Eurojustu a Europolu, a mezi nimi navzájem. Za tímto účelem by měly být účinně využívány dostupné nástroje a zdroje pro spolupráci, jako jsou společné vyšetřovací týmy a koordinační schůzky zprostředkované Eurojustem. Vzhledem ke globální povaze terorismu je zapotřebí mezinárodní reakce, k jejímuž zajištění je nutné, aby Unie a její členské státy posílily spolupráci s relevantními třetími zeměmi. Silná koordinovaná reakce a spolupráce jsou nezbytné rovněž za účelem zajištění a získávání elektronických důkazů.
- (8) Tato směrnice uvádí taxativní výčet řady závažných trestných činů, jako jsou útoky proti osobě, jakožto úmyslných činů, jež lze považovat za teroristické trestné činy, pokud byly spáchány s teroristickým cílem, tedy závažným způsobem zastrašit obyvatelstvo nebo protiprávně přinutit vládu nebo mezinárodní organizaci, aby jednaly určitým způsobem nebo aby se jednání zdržely, nebo závažným způsobem destabilizovat či zničit základní politické, ústavní, hospodářské nebo sociální struktury země nebo mezinárodní organizace. Za teroristický trestný čin by mělo být považováno rovněž vyhrožování spácháním takovéhoto úmyslných činů, pokud se na základě objektivních okolností zjistí, že toto vyhrožování bylo činěno s jakýmkoliv takovým teroristickým cílem. Činy, které mají za cíl například donutit vládu, aby jednala určitým způsobem nebo aby se jednání zdržela, avšak nejsou v taxativním výčtu závažných trestných činů zahrnuty, se naproti tomu za teroristické trestné činy podle této směrnice nepovažují.
- (9) Trestné činy spojené s teroristickými činnostmi jsou velmi závažné povahy, jelikož mají potenciál vést ke spáchání teroristických trestných činů a umožnit teroristům a teroristickým skupinám udržovat a dále rozvíjet jejich trestnou činnost, což odůvodňuje kriminalizaci takového jednání.
- (10) Trestný čin veřejného podněcování ke spáchání teroristických trestných činů zahrnuje mimo jiné glorifikaci a ospravedlnování terorismu nebo šíření zpráv či vyobrazení on-line a off-line, včetně těch souvisejících s oběťmi terorismu, jako způsob získávání podpory pro terorismus nebo vážného zastrašování obyvatelstva. Takové jednání by mělo být trestné, pokud způsobuje nebezpečí, že může být spáchán teroristický trestný čin. V každém konkrétním případě je při posuzování toho, zda je takové nebezpečí způsobeno, třeba vzít v úvahu konkrétní okolnosti daného případu, jako je autor a adresát zprávy, jakož i souvislosti, za nichž byl daný čin spáchán. Závažnost a věrohodnost daného nebezpečí je třeba vzít v úvahu rovněž při používání ustanovení o veřejném podněcování v souladu s vnitrostátním právem.
- (11) Kriminalizace podstoupení výcviku k terorismu doplňuje stávající trestný čin poskytování výcviku k terorismu a řeší specifickým způsobem rizika, která představují osoby, jež se aktivně připravují na spáchání teroristických trestných činů, včetně těch, které nakonec páchají samostatně. Podstoupení výcviku k terorismu zahrnuje získávání znalostí, dokumentace nebo praktických dovedností. Za výcvik k terorismu by mělo být považováno rovněž samostudium, a to i prostřednictvím internetu nebo na základě vyhledávání v jiných výukových materiálech, pokud je výsledkem aktivního jednání a daná osoba se ho dopustí s úmyslem spáchat teroristický trestný čin nebo se na jeho spáchání

podílet. V kontextu všech konkrétních okolností daného případu lze tento úmysl dovodit například z druhu materiálů a četnosti jejich použití. Za podstoupení výcviku k terorismu by tak mohlo být považováno stažení příručky pro výrobu výbušnin za účelem spáchání teroristického trestného činu. Za podstoupení t výcviku k terorismu se podle této směrnice naproti tomu nepovažuje pouhá návštěva internetových stránek nebo sběr materiálů k legitimním účelům, jako jsou akademické nebo výzkumné účely.

- (12) Vzhledem k závažnosti hrozby a nutnosti zastavit zejména příliv zahraničních teroristických bojovníků je nezbytné kriminalizovat vycestování za účelem terorismu, tedy nejen s cílem páchat teroristické trestné činy a poskytovat nebo podstoupit výcvik, ale také účastnit se činností teroristické skupiny. Není nutné kriminalizovat samotný akt vycestování jako takový. Rostoucí bezpečnostní hrozbu kromě toho představuje i přicestování na území Unie za účelem terorismu. Členské státy se mohou rovněž rozhodnout, že teroristické hrozby, jež z vycestování za účelem terorismu do dotčeného členského státu vyplývají, budou řešit tím, že budou kriminalizovat přípravné činy, které mohou zahrnovat plánování nebo spiknutí s cílem spáchat teroristický trestný čin nebo se na jeho spáchání podílet. Rovněž by mělo být kriminalizováno jakékoliv jednání, kterým se takové cesty usnadňují.
- (13) Lukrativním způsobem získávání finančních prostředků se pro teroristické skupiny stal nedovolený obchod s palnými zbraněmi, ropou, drogami, cigaretami, padělaným zbožím a kulturními statky, jakož i obchodování s lidmi, vydírání a vymáhání peněz za ochranu. Rostoucí bezpečnostní hrozbu pro Unii v této souvislosti představují sílící vazby mezi skupinami zabývajícími se organizovanou trestnou činností a teroristickými skupinami, a orgány členských států činné v trestním řízení by proto měly na tuto skutečnost brát zřetel.
- (14) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ⁽¹⁾ stanoví společná pravidla pro předcházení využívání finančního systému Unie k praní peněz nebo financování terorismu. Jako doplněk k tomuto preventivnímu přístupu by v členských státech mělo být financování terorismu trestné. Kriminalizace by se s cílem narušit podpůrné struktury napomáhající páčání teroristických trestných činů měla vztahovat nejen na financování teroristických činů, ale také na financování teroristické skupiny, jakož i jiných trestných činů spojených s teroristickými činnostmi, jako například nábor teroristů a výcvik k terorismu nebo vycestování za účelem terorismu.
- (15) Poskytování materiální podpory terorismu prostřednictvím osob činných v dodávkách nebo pohybu služeb, aktiv a zboží, včetně obchodních transakcí zahrnujících vstup do nebo výstup z Unie, jako je prodej, nabývání nebo výměna kulturního statku archeologického, uměleckého, historického nebo vědeckého významu nezákonně přemístěného z oblasti ovládané v době přemístění teroristickou skupinou, nebo prostřednictvím osob působících při takových dodávkách či pohybu jako zprostředkovatelé by v členských státech mělo být trestné jakožto napomáhání terorismu a nabádání k němu nebo jakožto financování terorismu, jde-li o jednání s vědomím, že tyto operace nebo výnosy z nich mají zcela nebo zčásti sloužit účelu terorismu nebo že z nich budou mít užitek teroristické skupiny. Pro účely účinného boje proti nezákonnému obchodování s kulturními statky coby zdroji příjmů teroristických skupin mohou být nezbytná další opatření.
- (16) Pokus o vycestování za účelem terorismu a pokus o výcvik k terorismu a nábor teroristů by měly být trestné.
- (17) S ohledem na trestné činy stanovené v této směrnici se pojem úmyslu musí vztahovat na všechny prvky skutkové podstaty těchto trestných činů. Úmyslná povaha jednání nebo opomenutí může být vyvozena z objektivních, skutkových okolností.
- (18) Tresty a sankce pro fyzické i právnické osoby odpovědné za tyto trestné činy by měly být stanoveny tak, aby odrážely závažnost těchto trestných činů.
- (19) Je-li nábor teroristů a výcvik k terorismu zaměřen vůči dítěti, členské státy by měly zajistit, aby soudci mohli při výměře trestů pachatelům vzít tuto okolnost v úvahu, třebaže by neměli mít povinnost daný trest zpřísnit. Je na uvážení soudce, aby tuto okolnost posoudil spolu s ostatními skutečnostmi daného případu.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (20) Měla by být stanovena pravidla soudní příslušnosti, která zajistí účinné stíhání trestných činů vymezených touto směrnicí. Obzvláště se jeví jako vhodné stanovit soudní příslušnost pro trestné činy spáchané poskytovateli výcviku k terorismu bez ohledu na jejich státní příslušnost, vzhledem k možným dopadům takového jednání na území Unie a úzké materiální souvislosti mezi trestnými činy poskytování a podstoupení výcviku k terorismu.
- (21) K zajištění úspěšného vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů, trestných činů spojených s teroristickou skupinou nebo trestných činů spojených s teroristickými činnostmi by subjekty a osoby odpovědné za vyšetřování nebo stíhání těchto trestných činů měly mít možnost využít účinných vyšetřovacích nástrojů, jako jsou nástroje používané v boji proti organizované trestné činnosti nebo jiné závažné trestné činnosti. Používání těchto nástrojů v souladu s vnitrostátním právem by mělo být cílené a je při něm třeba zohledňovat zásadu proporcionality a povahu a závažnost vyšetřovaných trestných činů a dodržovat právo na ochranu osobních údajů. Mezi tyto nástroje by v příslušných případech měly patřit například prohlídky jakéhokoliv osobního majetku, odposlechy komunikace, tajné sledování včetně elektronického sledování, pořizování zvukových záznamů v soukromých nebo veřejných dopravních prostředcích a na soukromých nebo veřejných místech a jejich uchovávání, pořizování obrazových záznamů osob ve veřejných dopravních prostředcích a na veřejných místech a jejich uchovávání, jakož i finanční vyšetřování.
- (22) Účinným prostředkem boje proti terorismu na internetu je odstraňování on-line obsahu, který představuje veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu, přímo u zdroje. Členské státy by měly nejvyšší možnou měrou usilovat o spolupráci se třetími zeměmi s cílem zajistit odstranění on-line obsahu, který představuje veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu, ze serverů na jejich území. Pokud však odstranění takového obsahu u zdroje není možné, mohou být rovněž zavedeny mechanismy s cílem zablockovat přístup k tomuto obsahu z území Unie. Opatření prováděná členskými státy v souladu s touto směrnicí za účelem odstranění on-line obsahu, který představuje veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu, nebo není-li to možné, za účelem zablockování přístupu k takovému obsahu by mohla být založena na opatřeních veřejných orgánů, které mohou mít například legislativní, nelegislativní nebo soudní povahu. Touto směrnicí nejsou v této souvislosti dotčena dobrovolná opatření přijatá subjekty, které působí v rámci internetového odvětví, s cílem zabránit zneužívání jejich služeb a není jimi dotčena ani jakákoliv podpora takových opatření (např. odhalování teroristického obsahu na internetu a jeho označování) ze strany členských států. Bez ohledu na základ zvolený pro opatření či metodu by členské státy měly zajistit, aby tento základ poskytoval uživatelům a poskytovatelům služeb přiměřenou úroveň právní jistoty a předvídatelnosti a možnost soudní nápravy v souladu s vnitrostátním právem. Veškerá tato opatření musí zohlednit práva koncových uživatelů a být v souladu se stávajícími právními a soudními postupy, jakož i s Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- (23) Odstraněním, nebo není-li to možné, zablockováním přístupu k on-line obsahu, který představuje veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu v souladu s touto směrnicí, by neměla být dotčena pravidla stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES⁽¹⁾. Zejména by poskytovatelům služeb neměla být ukládána žádná obecná povinnost monitorovat jimi přenášené nebo uchovávané informace ani aktivně vyhledávat skutečnosti nebo okolnosti poukazující na protiprávní činnost. Kromě toho by poskytovatelé hostingových služeb neměli nést odpovědnost, pokud si nejsou protiprávní činnosti nebo informací skutečně vědomi a nejsou si vědomi skutečností nebo okolností, z nichž by byly protiprávní činnost nebo informace zjevné.
- (24) Pro účinný boj proti terorismu má zásadní význam efektivní výměna informací, jež příslušné orgány považují pro účely prevence, odhalování, vyšetřování nebo stíhání teroristických trestných činů za relevantní, mezi příslušnými orgány a agenturami Unie. Členské státy by měly zajistit účinnou a včasnou výměnu informací v souladu s vnitrostátním právem a se stávajícím právním rámcem Unie, jako jsou rozhodnutí Rady 2005/671/SVV a 2007/533/SVV⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681⁽³⁾. Vnitrostátní příslušné orgány by při zvažování toho, zda relevantní informace v rámci výměny informací poskytnout, měly zohlednit závažnost hrozby, již teroristické trestné činy představují.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

(2) Rozhodnutí Rady 2007/533/SVV ze dne 12. června 2007 o zřízení, provozování a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 205, 7.8.2007, s. 63).

(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681 ze dne 27. dubna 2016 o používání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 132).

- (25) V zájmu posílení stávajícího rámce pro výměnu informací v oblasti boje proti terorismu, jak je stanoven v rozhodnutí 2005/671/SVV, by členské státy měly zajistit, aby relevantní informace shromážděné jejich příslušnými orgány v rámci trestního řízení, například donucovacími orgány, státními zástupci nebo vyšetřujícími soudci, byly zpřístupněny příslušným orgánům jiného členského státu, pro něž by podle jejich názoru mohly být tyto informace důležité. Tyto relevantní informace by v příslušných případech měly zahrnovat přinejmenším údaje, které se v souladu s rozhodnutím 2005/671/SVV předávají Europolu nebo Eurojustu. Předávání těchto informací se řídí pravidly Unie pro ochranu údajů, jak jsou stanovena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ⁽¹⁾, a nejsou jím dotčena pravidla Unie pro spolupráci mezi příslušnými vnitrostátními orgány v rámci trestního řízení, jako jsou pravidla stanovená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ⁽²⁾ nebo rámcové rozhodnutí 2006/960/SVV.
- (26) Relevantní informace shromážděné příslušnými orgány členských států v rámci trestního řízení v souvislosti s teroristickými trestnými činy by měly být vyměňovány. Pojem „trestní řízení“ zahrnuje všechny fáze řízení od okamžiku, kdy se určitá osoba stane podezřelou ze spáchání trestného činu nebo je z jeho spáchání obviněna, až do okamžiku, kdy konečné rozhodnutí stanovující, zda daná osoba dotýčný trestný čin spáchala, nabude konečné platnosti.
- (27) Členské státy by měly přijmout opatření na ochranu, podporu a pomoc, jež budou reagovat na zvláštní potřeby obětí terorismu, v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ⁽³⁾ a úpravou zavedenou touto směrnicí. Oběť terorismu je vymezena v článku 2 směrnice 2012/29/EU jakožto fyzická osoba, která utrpěla újmu včetně fyzické, duševní či citové újmy či hmotnou ztrátu, pokud byly přímo způsobeny teroristickým trestným činem, nebo rodinný příslušník osoby, jejíž smrt byla přímo způsobena teroristickým trestným činem, a který v důsledku smrti této osoby utrpěl újmu. Rodinní příslušníci přeživších obětí terorismu ve smyslu uvedeného článku mají přístup ke službám podpory pro oběti a k opatřením na jejich ochranu v souladu s uvedenou směrnicí.
- (28) Pomocí s žádostmi obětí o odškodnění není dotčena pomoc, již obětem terorismu poskytují asistenční orgány v souladu se směrnicí Rady 2004/80/ES ⁽⁴⁾, a obě se navzájem doplňují. Uvedenou pomocí nejsou dotčena vnitrostátní pravidla o právním zastupování pro účely uplatňování nároku na odškodnění, a to i prostřednictvím sjednání právní pomoci, ani žádná jiná relevantní vnitrostátní pravidla týkající se odškodňování.
- (29) Členské státy by měly zajistit, aby bezprostředně po teroristickém útoku a po nezbytně dlouhou dobu byla v rámci vnitrostátní infrastruktury pro reakce na mimořádné situace zajištěna komplexní reakce na zvláštní potřeby obětí terorismu. Za tímto účelem mohou členské státy zřídit jediné a aktualizované internetové stránky obsahující veškeré relevantní informace a středisko pro podporu obětí a jejich rodinných příslušníků v případě mimořádných událostí, které bude poskytovat psychologickou první pomoc a emocionální podporu. Iniciativám členských států v tomto směru by se mělo dostat podpory prostřednictvím plného využívání společných mechanismů a zdrojů v oblasti pomoci dostupných na úrovni Unie. Služby podpory by měly zohlednit skutečnost, že zvláštní potřeby obětí terorismu se mohou v průběhu času měnit. V tomto ohledu by členské státy měly zajistit, aby se služby podpory v první řadě zaměřovaly přinejmenším na emocionální a psychologické potřeby nejzranitelnějších obětí terorismu a aby všechny oběti terorismu informovaly o dostupnosti další emocionální a psychologické podpory včetně podpory a poradenství při traumatech.
- (30) Členské státy by měly zajistit, aby všechny oběti terorismu měly přístup k informacím o svých právech, dostupných službách podpory a programech odškodnění v členském státě, v němž byl dotýčný teroristický trestný čin spáchán. Dotčené členské státy by měly přijmout vhodná opatření v zájmu usnadnění vzájemné spolupráce, aby zajistily, že oběti terorismu s bydlištěm v jiném členském státě, než je ten, kde byl teroristický trestný čin spáchán, získají k uvedeným informacím faktický přístup. Kromě toho by členské státy měly zajistit, aby oběti terorismu měly přístup k dlouhodobým službám podpory v členském státě svého bydliště, a to i v případě, že k teroristickému trestnému činu došlo v jiném členském státě.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů (Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 15).

- (31) Jak je uvedeno v revidované Strategii EU pro boj proti radikalizaci a náboru teroristů z roku 2014 a v závěrech Rady Evropské unie a členských států zasedajících v Radě o posílení reakce trestního soudnictví na radikalizaci vedoucí k terorismu a násilnému extremismu z roku 2015, předcházení radikalizaci a náboru teroristů, včetně radikalizace on-line, vyžaduje dlouhodobý, proaktivní a komplexní přístup. Tento přístup by měl kombinovat opatření v oblasti trestního soudnictví s politikami v oblasti vzdělávání, sociálního začleňování a integrace, jakož i zajištění účinných programů zaměřených na deradikalizaci či odklon od teroristické činnosti a programů zaměřených na ústup od teroristické činnosti a na rehabilitaci, mimo jiné v kontextu vězeňských zařízení a probace. Členské státy by měly sdílet osvědčené postupy týkající se účinných opatření a projektů v této oblasti, zejména pokud jde o zahraniční teroristické bojovníky, jakož i navrátilce, a to případně ve spolupráci s Komisí a příslušnými subjekty Unie.
- (32) Členské státy by měly pokračovat v úsilí zaměřeném na předcházení radikalizaci vedoucí k terorismu a její potírání prostřednictvím koordinace vnitrostátních politik v oblasti předcházení radikalizaci a prostřednictvím sdílení informací o těchto politikách a zkušeností s těmito politikami, jakož i prováděním nebo případnou aktualizací svých politik v oblasti předcházení radikalizaci, a to při zohlednění vlastních potřeb, cílů a schopností na základě vlastních zkušeností. Komise by ve vhodných případech měla poskytovat podporu celostátním, regionálním a místním orgánům při vypracovávání politik v oblasti prevence.
- (33) Členské státy by v závislosti na relevantních potřebách a konkrétní situaci v jednotlivých členských státech měly podporovat profesionální pracovníky, včetně partnerů z řad občanské společnosti, u nichž je pravděpodobné, že se dostanou do styku s osobami, jež jsou k radikalizaci náchylné. Tato podpůrná opatření mohou zahrnovat zejména opatření v oblasti odborné přípravy a zvyšování povědomí, jež budou mít za cíl umožnit uvedeným pracovníkům identifikovat a řešit známky radikalizace. Ve vhodných případech by se tato opatření měla provádět ve spolupráci se soukromými společnostmi, relevantními organizacemi občanské společnosti, místními komunitami a dalšími zúčastněnými stranami.
- (34) Jelikož cílů této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich z důvodu potřeby celounijních harmonizovaných pravidel může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (35) Tato směrnice ctí zásady uznané v článku 2 Smlouvy o EU a dodržuje základní práva a svobody, jakož i zásady uznávané zejména Listinou, včetně těch uvedených v hlavách II, III, V a VI Listiny, které zahrnují mimo jiné právo na svobodu a bezpečnost, svobodu projevu a informací, svobodu sdružování a svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání, všeobecný zákaz diskriminace, zejména založené na rase, barvě pleti, etnickém nebo sociálním původu, genetických rysech, jazyku, náboženském vyznání nebo přesvědčení, politických názorech či jakýchkoliv jiných názorech, právo na respektování soukromého a rodinného života a právo na ochranu osobních údajů, zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů zahrnující rovněž požadavek přesnosti, srozumitelnosti a předvídatelnosti v trestním právu, presumpci nevinny, jakož i volný pohyb, jak je stanoví čl. 21 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES⁽¹⁾. Tato směrnice musí být prováděna v souladu s uvedenými právy a zásadami, a to rovněž s ohledem na Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod, Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a další závazky v oblasti lidských práv podle mezinárodního práva.
- (36) Touto směrnicí nejsou dotčeny povinnosti členských států podle práva Unie týkající se procesních práv podezřelých nebo obviněných osob v trestním řízení.
- (37) Tato směrnice by neměla mít vliv na změnu práv, závazků a povinností členských států podle mezinárodního práva včetně mezinárodního humanitárního práva. Tato směrnice neupravuje činnosti ozbrojených sil při ozbrojených konfliktech, jež jsou upraveny ve smyslu mezinárodního humanitárního práva, jež se řídí tímto právem, ani na činnosti vojenských sil států při výkonu úředních povinností, pokud se na ně vztahují jiná pravidla mezinárodního práva.
- (38) S ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie nespadá zajišťování humanitárních činností nestrannými humanitárními organizacemi uznanými podle mezinárodního práva, včetně mezinárodního humanitárního práva, do oblasti působnosti této směrnice.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (39) Provádění trestněprávních opatření podle této směrnice by mělo být přiměřené povaze a okolnostem trestného činu s ohledem na sledované zákonné cíle a jejich nezbytnost v demokratické společnosti a mělo by vyloučit jakoukoliv formu svévole, rasismu nebo diskriminace.
- (40) Žádné ustanovení této směrnice by nemělo být vykládáno tak, že má za cíl snížit či omezit šíření informací pro vědecké či akademické účely nebo pro účely zpravodajství. Vyjádření radikálních, polemických či kontroverzních názorů ve veřejné diskusi o citlivých politických otázkách spadá mimo oblast působnosti této směrnice, a zejména mimo definici veřejného podněcování ke spáchání teroristických trestných činů.
- (41) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (42) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (43) Touto směrnicí by tedy mělo být nahrazeno rámcové rozhodnutí 2002/475/SVV ve vztahu k těm členským státům, které jsou touto směrnicí vázány, a změněno rozhodnutí 2005/671/SVV,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

PŘEDMĚT A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví minimální pravidla pro definici trestných činů a trestních sankcí v oblasti teroristických trestných činů, trestných činů spojených s teroristickou skupinou a trestných činů spojených s teroristickými činnostmi, jakož i opatření na ochranu a podporu obětí terorismu a na pomoc obětem terorismu.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „finančními prostředky“ majetek všeho druhu, ať hmotný nebo nehmotný, movitý nebo nemovitý, bez ohledu na způsob jeho získání, a právní dokumenty nebo nástroje v jakékoliv formě včetně elektronické nebo digitální, které dokládají vlastnictví takového majetku nebo podíl na něm, včetně bankovních úvěrů, cestovních šeků, bankovních šeků, platebních příkazů, akcií, cenných papírů, dluhopisů, směnek, akreditivů;
- 2) „právní osobou“ každý subjekt, který má podle příslušné právní úpravy právní subjektivitu, s výjimkou států nebo veřejných subjektů při výkonu státní moci a veřejných mezinárodních organizací;
- 3) „teroristickou skupinou“ strukturovaná skupina více než dvou osob existující po delší dobu, které jedná ve shodě s cílem páchat teroristické trestné činy; za „strukturovanou skupinou“ se považuje skupina, která není nahodile vytvořena za účelem bezprostředního spáchání trestného činu, přičemž její členové nemusejí mít formálně vymezené úlohy a není nezbytná kontinuita členství ani rozvinutá struktura.

HLAVA II

TERORISTICKÉ TRESTNÉ ČINY A TRESTNÉ ČINY SPOJENÉ S TERORISTICKOU SKUPINOU

Článek 3

Teroristické trestné činy

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby byla za teroristické trestné činy považována následující úmyslná jednání, vymezená vnitrostátním právem jako trestné činy, která mohou vzhledem ke své povaze nebo souvislostem závažně poškodit zemi nebo mezinárodní organizaci, byla-li spáchána s jedním z cílů uvedených v odstavci 2:

- a) útoky ohrožující lidský život s možným následkem smrti;
- b) útoky ohrožující tělesnou integritu člověka;
- c) únos nebo braní rukojmí;
- d) způsobení rozsáhlého poškození vládních nebo veřejných zařízení, dopravního systému, infrastruktury včetně informačního systému, pevné plošiny na kontinentálním šelfu, veřejného místa nebo soukromého majetku, které může ohrozit lidské životy nebo vyústit ve značné hospodářské ztráty;
- e) zmocnění se letadla, lodi nebo jiných prostředků veřejné či nákladní dopravy;
- f) výroba, držení, získání, přeprava, dodání nebo užití výbušnin nebo zbraní, včetně chemických, biologických, radiologických nebo jaderných zbraní, jakož i výzkum a vývoj chemických, biologických, radiologických a jaderných zbraní;
- g) vypouštění nebezpečných látek nebo zakládání požárů, vyvolání povodní nebo zavinění výbuchů, jejichž důsledkem je ohrožení lidských životů;
- h) narušení nebo přerušování dodávek vody, elektrické energie nebo jiného základního přírodního zdroje, jehož důsledkem je ohrožení lidských životů;
- i) neoprávněné zasahování do informačních systémů podle článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU⁽¹⁾ v případech, kdy se použije čl. 9 odst. 3 nebo čl. 9 odst. 4 písm. b) nebo c) uvedené směrnice, a neoprávněné zasahování do údajů podle článku 5 uvedené směrnice v případech, kdy se použije čl. 9 odst. 4 písm. c) uvedené směrnice;
- j) výhrůžky spácháním některého z činů uvedených v písmenech a) až i).

2. Za cíl podle odstavce 1 se považuje snaha:

- a) závažným způsobem zastrašit obyvatelstvo;
- b) protiprávně přinutit vládu nebo mezinárodní organizaci, aby jednala určitým způsobem nebo aby se jednání zdržela;
- c) závažným způsobem destabilizovat či zničit základní politické, ústavní, hospodářské nebo sociální struktury země nebo mezinárodní organizace.

Článek 4

Trestné činy spojené s teroristickou skupinou

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost těchto úmyslných jednání:

- a) vedení teroristické skupiny;
- b) účast na činnostech teroristické skupiny včetně dodávání informací nebo materiálních zdrojů, či financování činnosti jakýmkoliv způsobem s vědomím, že uvedená účast napomáhá trestné činnosti teroristické skupiny.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU ze dne 12. srpna 2013 o útocích na informační systémy a nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV (Úř. věst. L 218, 14.8.2013, s. 8).

HLAVA III

TRESTNÉ ČINY SPOJENÉ S TERORISTICKÝMI ČINNOSTMI

Článek 5

Veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost úmyslného šíření či jiného úmyslného zpřístupňování jakýmkoliv prostředky, ať už on-line či off-line, sdělení veřejnosti, jehož záměrem je podnítit spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) až i), a, pokud takové jednání přímo či nepřímo, například formou glorifikace teroristických činů, obhajuje páchání teroristických trestných činů, a vyvolává nebezpečí, že jeden či více takových trestných činů může být spáchán.

Článek 6

Nábor teroristů

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost úmyslného získávání jiné osoby ke spáchání nebo přispění ke spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) až i) nebo v článku 4.

Článek 7

Poskytování výcviku k terorismu

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost úmyslného poskytování návodu k výrobě nebo použití výbušnin, palných nebo jiných zbraní nebo škodlivých či nebezpečných látek, nebo k jiným specifickým metodám či technikám za účelem spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) až i) nebo za účelem přispění ke spáchání některého z těchto činů, s vědomím, že poskytované dovednosti jsou určeny k použití za tímto účelem.

Článek 8

Podstoupení výcviku k terorismu

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost úmyslného přijetí návodu k výrobě nebo použití výbušnin, palných nebo jiných zbraní nebo škodlivých či nebezpečných látek nebo k jiným specifickým metodám či technikám za účelem spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) až i) nebo za účelem přispění ke spáchání některého z těchto činů.

Článek 9

Vycestování za účelem terorismu

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil trestnost úmyslného vycestování do jiné země, než je daný členský stát, za účelem spáchání teroristického trestného činu podle článku 3 nebo přispění k jeho spáchání, za účelem účasti na činnosti teroristické skupiny podle článku 4 s vědomím, že taková účast přispěje k trestné činnosti této skupiny, nebo za účelem poskytnutí či podstoupení výcviku k terorismu podle článků 7 a 8.

2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil trestnost těchto úmyslných jednání:

a) přicestování do daného členského státu za účelem spáchání teroristického trestného činu podle článku 3 nebo přispění k jeho spáchání, za účelem účasti na činnosti teroristické skupiny podle článku 4 s vědomím, že taková účast přispěje k trestné činnosti této skupiny, nebo za účelem poskytnutí či podstoupení výcviku k terorismu podle článků 7 a 8; nebo

b) přípravné činnosti prováděné osobou, jež přicestovala do daného členského státu s úmyslem spáchat teroristický trestný čin podle článku 3 nebo s úmyslem přispět k jeho spáchání.

Článek 10

Organizace nebo jiné usnadnění vycestování za účelem terorismu

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost úmyslné organizace nebo jiného usnadnění umožňujících osobě vycestovat za účelem terorismu ve smyslu čl. 9 odst. 1 a v čl. 9 odst. 2 písm. a), a to s vědomím, že tato pomoc je poskytovaná k uvedenému účelu.

Článek 11

Financování terorismu

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost úmyslného poskytování nebo shromažďování finančních prostředků, jakýmkoliv způsobem, přímo nebo nepřímo, se záměrem nebo s vědomím, že budou zcela nebo zčásti použity ke spáchání některého z trestných činů uvedených v člancích 3 až 10 nebo k přispění k jeho spáchání.

2. Pokud se financování terorismu podle odstavce 1 tohoto článku týká některého z trestných činů uvedených v člancích 3, 4 a 9, není nezbytné, aby dotčené finanční prostředky byly ke spáchání kteréhokoliv z těchto trestných činů nebo k přispění k jeho spáchání skutečně použity, ať již zcela nebo zčásti, ani není nezbytné, aby bylo pachateli známo, pro jaký konkrétní trestný čin nebo činy mají být tyto finanční prostředky použity.

Článek 12

Další trestné činy spojené s teroristickými činnostmi

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby mezi trestné činy spojené s teroristickými činnostmi byla zařazena tato úmyslná jednání:

- a) krádež s přitěžujícími okolnostmi s cílem spáchat některý z trestných činů uvedených v článku 3;
- b) vydírání s cílem spáchat některý z trestných činů uvedených v článku 3;
- c) padělání veřejných listin nebo používání padělaných veřejných listin s cílem spáchat některý z činů uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) až i), v čl. 4 písm. b) a v článku 9.

HLAVA IV

OBEČNÁ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE TERORISTICKÝCH TRESTNÝCH ČINŮ, TRESTNÝCH ČINŮ SPOJENÝCH S TERORISTICKOU SKUPINOU A TRESTNÝCH ČINŮ SPOJENÝCH S TERORISTICKÝMI ČINNOSTMI

Článek 13

Vztah k teroristickým trestným činům

K trestnosti činu uvedeného v článku 4 nebo hlavě III není nezbytné, aby byl teroristický trestný čin skutečně spáchán, a pokud jde o trestné činy uvedené v člancích 5 až 10 a 12, není ani nezbytné prokázat spojitost s jiným konkrétním trestným činem stanoveným touto směrnicí.

Článek 14

Pomoc, návod a pokus

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost pomoci v případě trestných činů uvedených v člancích 3 až 8 a v člancích 11 a 12.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost návodu k trestným činům uvedeným v člancích 3 až 12.
3. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost pokusu o spáchání trestných činů uvedených v člancích 3, 6 a 7, v čl. 9 odst. 1 a čl. 9 odst. 2 písm. a) a v člancích 11 a 12, s výjimkou držení, jak stanoví čl. 3 odst. 1 písm. f), a trestného činu uvedeného v čl. 3 odst. 1 písm. j).

Článek 15

Tresty ukládané fyzickým osobám

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v člancích 3 až 12 a v článku 14 bylo možné uložit účinné, přiměřené a odrazující tresty, které mohou vést k předání nebo vydání pachatele.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za teroristické trestné činy uvedené v článku 3 a trestné činy uvedené v článku 14, pokud jsou spojeny s teroristickým trestným činem, bylo možné uložit vyšší sazby trestu odnětí svobody, než které se ukládají za takové trestné činy podle vnitrostátního práva při neexistenci zvláštního úmyslu požadovaného podle článku 3, kromě případů, kdy stanovené tresty již představují nejvyšší možnou výši trestu ukládanou podle vnitrostátního práva.
3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v článku 4 bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí sazby nejméně patnáct let za trestný čin uvedený v čl. 4 písm. a) a nejméně osm let za trestné činy uvedené v článku 4 písm. b). Pokud je teroristický trestný čin uvedený v čl. 3 odst. 1 písm. j) spáchán osobou vedoucí teroristickou skupinu, jak je uvedeno v článku 4 písm. a), nesmí být horní hranice trestní sazby nižší než osm let.
4. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby při výměře trestu bylo možné v souladu s vnitrostátním právem přihlídnout ke skutečnosti, že trestný čin uvedený v článku 6 nebo 7 byl spáchán vůči dítěti.

Článek 16

Polehčující okolnosti

Členské státy mohou přijmout nezbytná opatření k zajištění toho, že tresty uvedené v článku 15 mohou být sníženy, pokud se pachatel:

- a) zřekne teroristické činnosti a
- b) poskytne správním nebo soudním orgánům informace, které by jiným způsobem získat nemohly a které jim napomohou:
 - i) zabránit trestnému činu nebo zmírnit jeho dopady;
 - ii) identifikovat nebo soudně stíhat ostatní pachatele;
 - iii) nalézt důkazy nebo
 - iv) zabránit dalším trestným činům uvedeným v člancích 3 až 12 a v článku 14.

Článek 17

Odpovědnost právnických osob

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, že právnické osoby lze činit odpovědnými za trestné činy uvedené v člancích 3 až 12 a v článku 14, které v jejich prospěch spáchá jakákoliv osoba jednající samostatně nebo jako člen orgánu dotyčné právnické osoby a působící v této právnické osobě ve vedoucím postavení na základě:
 - a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;
 - b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby;
 - c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění odpovědnosti právnických osob v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku umožnil spáchání některého z trestných činů uvedených v člancích 3 až 12 a v článku 14 ve prospěch uvedené právnické osoby osobou jí podřízenou.
3. Odpovědnost právnických osob podle odstavců 1 a 2 tohoto článku nevylučuje trestní stíhání fyzických osob, které jsou pachateli, návodci nebo pomocníky některého z trestných činů uvedených v člancích 3 až 12 a v článku 14.

Článek 18

Sankce ukládané právníkům osobám

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby právníkou osobu odpovědnou podle článku 17 bylo možné postihnout účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi, které zahrnují pokuty trestní nebo jiné povahy a mohou zahrnovat i jiné sankce, například:

- a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podporu;
- b) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;
- c) uložení soudního dohledu;
- d) zrušení rozhodnutím soudu;
- e) dočasné nebo trvalé uzavření provozoven užívaných pro spáchání trestného činu.

Článek 19

Soudní příslušnost a stíhání

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná ke stanovení soudní příslušnosti svých soudů pro trestné činy uvedené v článcích 3 až 12 a v článku 14, je-li:

- a) trestný čin spáchán zcela nebo zčásti na jeho území;
- b) trestný čin spáchán na palubě lodi plující pod jeho vlajkou nebo na palubě v něm registrovaného letadla;
- c) pachatel jeho státním příslušníkem nebo má v tomto státě bydliště;
- d) trestný čin spáchán ve prospěch právnické osoby usazené na jeho území;
- e) trestný čin spáchán proti jeho institucím nebo obyvatelům nebo proti orgánu, instituci nebo subjektu Unie se sídlem na jeho území.

Každý členský stát může rozšířit soudní příslušnost svých soudů, je-li trestný čin spáchán na území jiného členského státu.

2. Každý členský stát může rozšířit soudní příslušnost svých soudů tak, aby zahrnovala poskytování výcviku k terorismu podle článku 7, poskytuje-li pachatel výcvik jeho státním příslušníkům nebo osobám s bydlištěm na jeho území, v případech, kdy se nepoužije odstavec 1 tohoto článku. Členské státy o takovém rozšíření soudní příslušnosti informují Komisi.

3. Spadá-li trestný čin do příslušnosti soudu více členských států a může-li kterýkoliv z dotčených členských států vést účinné trestní stíhání na základě stejných skutečností, spolupracují tyto členské státy při rozhodování, který z nich bude pachatele trestně stíhat, aby se soudní řízení pokud možno soustředilo v jednom členském státě. Za tímto účelem se členské státy mohou obracet na Eurojust, aby tak usnadnily spolupráci svých soudních orgánů a koordinaci jejich postupu.

Zohledňují se tyto faktory:

- a) členský stát je tím, na jehož území byl trestný čin spáchán;
- b) členský stát je tím, jehož je pachatel státním příslušníkem nebo v němž má pachatel bydliště;
- c) členský stát je zemí původu obětí;
- d) členský stát je tím, na jehož území byl pachatel dopaden.

4. Každý členský stát přijme opatření nezbytná ke stanovení své soudní příslušnosti pro trestné činy uvedené v člácích 3 až 12 a v článku 14 pro případy, kdy odmítne předat nebo vydat osobu podezřelou ze spáchání daného trestného činu nebo odsouzenou za něj do jiného členského státu nebo třetí země.

5. Každý členský stát zajistí, aby se jeho soudní příslušnost vztahovala na případy jakéhokoliv z trestných činů uvedených v člácích 4 a 14, které byly zcela nebo zčásti spáchány na jeho území, bez ohledu na to, kde má teroristická skupina základnu nebo kde páchá trestnou činnost.

6. Tímto článkem není dotčen výkon soudní příslušnosti v trestních věcech určené členským státem v souladu s jeho vnitrostátním právem.

Článek 20

Vyšetřovací opatření a konfiskace

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, útvary nebo služby příslušné k vyšetřování nebo stíhání trestných činů podle článků 3 až 12 měly k dispozici účinné vyšetřovací nástroje, jako jsou například ty, které se používají v případech organizované trestné činnosti nebo jiné závažné trestné činnosti.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby jejich příslušné orgány v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ⁽¹⁾ zajistily nebo případně konfiskovaly výnosy pocházející ze spáchání nebo z přispění ke spáchání jakéhokoliv z trestných činů podle této směrnice a nástroje, které byly použity nebo byly určeny k použití pro spáchání takových trestných činů nebo k přispění k jejich spáchání.

Článek 21

Opatření proti veřejně podněčujícímu on-line obsahu

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění okamžitého odstranění on-line obsahu, který představuje veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu ve smyslu článku 5 a který je spravován na jejich území. Usilují také o odstranění obsahu tohoto druhu, jenž je spravován mimo jejich území.

2. V případě, že obsah uvedený v odstavci 1 nelze odstranit u zdroje, mohou členské státy přijmout opatření s cílem zablokovat uživatelům internetu na svém území přístup k takovému obsahu.

3. Opatření za účelem odstranění a blokování musí být stanovena transparentním způsobem a musí poskytovat dostatečné záruky, zejména aby bylo zajištěno, že tato opatření jsou omezena jen na nezbytné případy a jsou přiměřená a že uživatelé jsou o důvodech takových opatření informováni. Záruky týkající se odstranění či blokování zahrnují rovněž možnost soudní nápravy.

Článek 22

Změny rozhodnutí 2005/671/SVV

Rozhodnutí 2005/671/SVV se mění takto:

1) V článku 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) „teroristickými trestnými činy“: trestné činy uvedené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 (*)

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).“

2) Článek 2 se mění takto:

a) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zajištění toho, aby relevantní informace shromážděné jeho příslušnými orgány v rámci trestního řízení probíhajícího v souvislosti s teroristickými trestnými činy byly, ať už na

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii (Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 39).

základě žádosti či bez vyžádání a v souladu s vnitrostátním právem a příslušnými mezinárodními právními nástroji, co nejdříve zpřístupněny příslušným orgánům jiného členského státu, v němž mohou být využity při prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání teroristických trestných činů uvedených ve směrnici (EU) 2017/541“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„7. Odstavec 6 se nepoužije v případě, kdy by výměna informací ohrozila probíhající vyšetřování nebo bezpečnost jednotlivce, ani v případě, kdy by taková výměna byla v rozporu se základními bezpečnostními zájmy dotčeného členského státu.

8. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby jejich příslušné orgány po obdržení informací uvedených v odstavci 6 případně přijaly v souladu s vnitrostátním právem včasná opatření.“

Článek 23

Základní práva a svobody

1. Touto směrnicí nejsou dotčeny povinnosti dodržovat základní práva a obecné právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o EU.
2. Členské státy mohou vymezit podmínky nezbytné pro uplatňování základních zásad vztahujících se ke svobodě tisku a svobodě projevu v jiných sdělovacích prostředcích, jež upravují práva a povinnosti tisku a jiných sdělovacích prostředků a v souladu s nimi, jakož i procesní záruky pro ně, pokud se tyto podmínky vztahují k určení nebo omezení odpovědnosti.

HLAVA V

USTANOVENÍ O OCHRANĚ, PODPOŘE A PRÁVECH OBĚTÍ TERORISMU

Článek 24

Pomoc a podpora obětem terorismu

1. Členské státy zajistí, aby vyšetřování nebo stíhání trestných činů, na které se vztahuje tato směrnice, nezáviselo na oznámení nebo obvinění obětí terorismu nebo jinou osobou, která se stala obětí daného trestného činu, alespoň tehdy, došlo-li ke spáchání těchto činů na území daného členského státu.
2. Členské státy zajistí zřízení služeb podpory zaměřených na zvláštní potřeby obětí terorismu v souladu se směrnicí 2012/29/EU a jejich dostupnost obětem terorismu bezprostředně po teroristickém útoku a tak dlouho, jak bude zapotřebí. Tyto služby jsou poskytovány navíc ke službám obecné podpory pro oběti nebo jako jejich součást, přičemž služby obecné podpory se v takovém případě mohou obracet na již existující subjekty, které poskytují odbornou podporu.
3. Služby podpory jsou schopny poskytovat pomoc a podporu obětem terorismu v souladu s jejich zvláštními potřebami. Služby jsou důvěrné, bezplatné a snadno dostupné pro všechny oběti terorismu. Zahrnují zejména:
 - a) emocionální a psychologickou podporu, podporu a poradenství v případě traumatu;
 - b) poskytování poradenství a informací o veškerých příslušných právních, praktických nebo finančních záležitostech, včetně usnadnění výkonu práva obětí terorismu na přístup k informacím, jak je stanoveno v článku 26;
 - c) pomoc při uplatňování nároků na odškodnění obětí terorismu, které stanoví vnitrostátní právo dotčeného členského státu.
4. Členské státy zajistí zavedení příslušných mechanismů nebo protokolů umožňujících aktivovat služby podpory obětem terorismu v rámci své vnitrostátní infrastruktury pro reakci na mimořádné situace. Tyto mechanismy nebo protokoly stanoví koordinaci příslušných orgánů, agentur a subjektů tak, aby byly schopné zajistit komplexní reakci na potřeby obětí a jejich rodinných příslušníků bezprostředně po teroristickém útoku a tak dlouho, jak bude zapotřebí, včetně vhodných prostředků k usnadnění identifikace obětí a komunikace s oběťmi a jejich rodinnými příslušníky.

5. Členské státy zajistí, aby obětem terorismu byla poskytnuta dostatečná lékařská péče, a to bezprostředně po teroristickém útoku a následně tak dlouho, jak bude zapotřebí. Členské státy mají nadále právo organizovat poskytování lékařské péče obětem terorismu v souladu se svým vnitrostátním systémem zdravotní péče.

6. Členské státy zajistí, aby oběti terorismu měly přístup k právní pomoci v souladu s článkem 13 směrnice 2012/29/EU, pokud mají postavení strany v trestním řízení. Členské státy zajistí, aby závažnost a okolnosti trestného činu byly řádně zohledněny při určení podmínek a procesních pravidel, které upravují přístup obětí terorismu k právní pomoci v souladu s vnitrostátním právem.

7. Tato směrnice se použije souběžně se směrnicí 2012/29/EU, aniž jsou dotčena opatření v ní stanovená.

Článek 25

Ochrana obětí terorismu

Členské státy zajistí dostupnost opatření na ochranu obětí terorismu a jejich rodinných příslušníků v souladu se směrnicí 2012/29/EU. Při určování, zda a v jaké míře by uvedené osoby měly požívat ochranných opatření po dobu trestního řízení, musí být zvláštní pozornost věnována riziku zavražďování a odvety a potřebě chránit důstojnost a fyzickou integritu obětí terorismu, a to i v průběhu výslechů a výpovědí svědků.

Článek 26

Práva obětí terorismu s bydlištěm v jiném členském státě

1. Členské státy zajistí, aby oběti terorismu s bydlištěm v jiném členském státě, než je členský stát, kde byl teroristický čin spáchán, měly přístup k informacím o svých právech, dostupných službách podpory a programech odškodnění v členském státě, v němž byl daný teroristický trestný čin spáchán. Dotčené členské státy přijmou v tomto ohledu vhodná opatření ve prospěch usnadnění spolupráce mezi svými příslušnými orgány nebo subjekty poskytujícími odbornou podporu, aby byl zajištěn účinný přístup obětí terorismu k uvedeným informacím.

2. Členské státy zajistí, aby všechny oběti terorismu měly přístup k pomoci a službám podpory uvedeným v čl. 24 odst. 3 písm. a) a b) na území členského státu, kde mají bydliště, a to i v případě, že k teroristickému trestnému činu došlo v jiném členském státě.

HLAVA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 27

Nahrazení rámcového rozhodnutí 2002/475/SVV

Rámcové rozhodnutí 2002/475/SVV se ve vztahu k členským státům vázaným touto směrnicí nahrazuje, aniž jsou dotčeny povinnosti dotyčných členských států týkající se lhůt pro provedení uvedeného rámcového rozhodnutí ve vnitrostátním právu.

Ve vztahu k členským státům vázaným touto směrnicí se odkazy na rámcové rozhodnutí 2002/475/SVV považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 28

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v platnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 8. září 2018. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 29

Podávání zpráv

1. Komise do 8. března 2020 předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě, v níž posoudí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí.
2. Komise do 8. září 2021 předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě, v níž posoudí přidanou hodnotu této směrnice v oblasti boje proti terorismu. Tato zpráva se bude rovněž zabývat dopadem této směrnice na základní práva a svobody, včetně dopadu na zákaz diskriminace, zásadu právního státu a na úroveň ochrany a podpory poskytovaných obětem terorismu. Komise vezme rovněž v úvahu informace poskytnuté členskými státy podle rozhodnutí 2005/671/SVV a jakékoli další relevantní informace týkající se výkonu pravomocí na základě protiteroristických právních předpisů v souvislosti s provedením této směrnice ve vnitrostátním právu a s jejím uplatňováním. Na základě uvedeného posouzení Komise v případě potřeby rozhodne o vhodných následných opatřeních.

Článek 30

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 31

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 15. března 2017.

Za Evropský parlament

předseda

A. TAJANI

Za Radu

předseda

I. BORG
